

Héraðsdómur Reykjavíkur

Dómur 1. nóvember 2022

Mál nr. E-4681/2021:

A

(*Sigurður Örn Hilmarsson lögmaður*)

gegn

B

(*Anton Björn Markússon lögmaður*)

Dómur

Mál þetta, sem var höfðað með stefnu birtri 1. október 2021, var dómtekið 4. október 2022. Stefnandi er A, [...]. Stefndi er B., [...].

Dómkröfur stefnanda eru þær að stefnda verði gert að greiða henni 3.314.356 krónur með dráttarvöxtum samkvæmt 1. mgr. 6. gr. laga nr. 38/2001 um vexti og verðtryggingu af 346.276 krónum frá [...] 2021 til [...] 2021, af 1.335.636 krónum frá þeim degi til [...] 2021, af 2.324.996 krónum frá þeim degi til [...] 2021 og af 3.314.356 krónum frá þeim degi til greiðsludags.

Stefnandi krefst þess jafnframt að stefnda verði gert að greiða henni skaðabætur að fjárhæð 10.000.000 krónur með vöxtum samkvæmt 1. mgr. 8. gr. laga nr. 38/2001 um vexti og verðtryggingu frá [...] 2021 til 5. október 2021, en með dráttarvöxtum samkvæmt 1. mgr. 6. gr. sömu laga frá þeim degi til greiðsludags. Þá krefst stefnandi greiðslu málskostnaðar.

Stefndi krefst sýknu af öllum dómkröfum stefnanda, auk greiðslu málskostnaðar.

I

Í máli þessu er deilt um lögmati riftunar á ráðningarsamningi á milli málsaðila hinn [...] 2021.

Atvik málsins eru þau að stefnandi gegndi starfi verkefnastjóra hjá stefnda þegar henni var tilkynnt með ábyrgðarbréfi hinn [...] 2021 um riftun ráðningarsamnings. Í bréfinu kom fram að ástæða riftunarinnar væri sú að hún hefði gerst sek um „gróft trúnaðarbrot“ með því að hafa ekki staðið við samskiptasamning sem hún undirritaði hinn [...] 2020 vegna atviks sem komið hafði upp í gleðskap starfsmanna í heimahúsi í [...] árið 2019.

Kemur nánar fram í ábyrgðarbréfinu að trúnaðarbrotið fælist í því að barnsfaðir stefnanda hefði nokkrum dögum áður ([...] 2021) sett sig í samband við þann starfsmann stefnda sem undirritað hafði samskiptasamninginn við stefnanda og hótad honum

líkamsmeiðingum ef hann ekki greiddi „sekt“ vegna þess máls sem lokið hafði verið með sáttinni og með því hafi stefnandi brotið samninginn. Þá hafi hótanir frá barnsföður stefnanda haldið áfram eftir samtal stefnda við stefnanda sem fram fór daginn áður, [...] 2021, og það hafi gert málið enn alvarlegra. Af efni hótananna frá barnsföður stefnanda megi ráða að stefnandi hafi veitt honum upplýsingar um þá stöðu sem málið hafi verið komið í eftir fundinn [...] 2021. Að mati stefnda hafi stefnandi með þessu gerst sek um gróft trúnaðarbrot. Lagði stefndi á það áherslu í bréfinu að hann teldi óásættanlegt að eftir að stefnandi hafi gengið frá samkomulagi þar sem leitast hafi verið við að ljúka ágreiningi hennar við samstarfsmann sinn, bæta samskiptin á vinnustaðnum og efla starfsandann skuli hún verða uppvís að jafn alvarlegum brotum á starfsskyldum sínum. Þá tók stefndi fram að hann teldi skýringar stefnanda á hótunum barnsföðursins bæði ófullnægjandi og haldlausar. Skýringar stefnanda væru enn ótrúverðugri í ljósi þess að samkvæmt „Facebook“-síðu barnsföður stefnanda væri þau komin í samband aftur. Með vísan til þess væri það niðurstaða stefnda að háttsemi stefnanda teldist svo gróft brot að forsendur fyrir ráðningarsambandi væru brostnar. Er tekið fram í bréfinu að réttaráhrif riftunarinnar miðist við dagsetningu og móttöku bréfsins, þ.e. [...] 2021, og taki riftunin þegar gildi. Í riftun ráðningarsambandsins fælist að vinnuskylda stefnanda félli niður frá og með móttöku tilkynningarinnar svo og skylda stefnda til að greiða stefnanda laun.

Með bréfi lögmanns stefnanda til stefnda, dags. [...] 2021, var riftun ráðningarsamningsins mótmælt sem ólögmati. Var þess krafist að stefndi greiddi stefnanda laun í uppsagnarfresti, miskabætur og lögmannskostnað vegna málsins. Fram kom í bréfi lögmannsins að það hefði komið stefnanda í opna skjöldu að barnsfaðir hennar hefði haft samband við umræddan starfsmann og að það væri ekki fyrir hennar tilstilli. Hún hefði lagt sig fram við að hlíta samkomulaginu í það rúma ár sem það hefði gilt og hún hefði alls ekki viljað þessi afskipti barnsföður síns. Var kröfu þessari hafnað með bréfi stefnda, dags. [...] 2021.

Í fyrrgreindum samskiptasamningi sem gerður var á milli stefnanda og samstarfsmanns hennar í kjölfar sáttafundar hinn [...] 2020 kemur m.a. fram að báðir aðilar málsins vilji leggja sitt af mörkum til þess að geta átt eðlileg samskipti á vinnustaðnum. Í samskiptasamningnum er einnig nánari tilgreining á því hvernig aðilar hyggist ná því markmiði. Segir þar m.a. að báðir aðilar muni leggja sig fram um að eiga hreinskilin samskipti og að skapa gagnkvæmt traust. Þá segir efnislega að umrætt atvik, umræddur sáttafundur og það sem þar kom fram sé málefni á milli starfsmannanna og „ekki öðrum á vinnustaðnum né öðrum viðkomandi (að undanskildum framkvæmdastjóra sem er nú þegar upplýstur um málið)“.

Ekki er ástæða til að rekja nákvæmlega þann ágreining sem leiddi til umrædds samskiptasamnings, en stefnandi leitaði til stefnda í [...] 2020 og tilkynnti að hún teldi

sig hafa orðið fyrir áreitni af hálfu samstarfsmanns í [...] 2019 í kjölfar [...]. Tók stefndi þá ákvörðun að fá fagaðila að málinu. Fyrst var leitað til C og ræddi ráðgjafi við stefnanda og samstarfsmann hennar. Stefnandi var ekki sátt við ráðgjöfina og var þá farið með málið til svokallaðrar I, sem síðan leiddi til umrædds samskiptasamnings, dags. [...] 2020.

Fram er komið að eftir gerð samskiptasamnings hafi málinu verið lokið og lýstu stefnandi og framkvæmdastjóri auk samstarfsmanns stefnanda því öll fyrir dóminum að samningnum hafi verið fylgt í 13 mánuði og ekkert óvænt komið upp í samskiptunum, málið hafi verið í góðum farvegi og ekki hafi orðið vart við óánægju, eða allt til [...] 2020 þegar hótun um líkamsmeiðingar barst frá barnsföður stefnanda til samstarfsmanns stefnanda sem var aðili að umræddum samskiptasamningi við stefnanda.

Eftir riftun ráðningarsamnings fór stefnandi í sumarlangt ferðalag með barnsföður sínum. Á þeim tíma hélt barnsfaðir stefnanda áfram að senda samstarfsmanninum alvarlegar hótanir um líkamsmeiðingar í gegnum fésbókarsíðu sína sem beindust ekki aðeins að honum, heldur einnig eiginkonu hans, börnum og foreldrum. Í gögnum málsins liggja fyrir skjáskot af skilaboðunum og efni þeirra. Sem fyrr segir voru fyrstu skilaboðin send [...] og [...] 2021, þar sem barnsfaðir stefnanda krefur samstarfsmanninn um greiðslu peninga vegna málsins og hótar honum líkamsmeiðingum. Næstu skilaboð voru send [...], [...], [...] og [...] 2021, þar sem barnsfaðir heldur áfram að krefja samstarfsmanninn um greiðslu peninga vegna málsins, en þau hafa einnig að geyma mjög grófar og alvarlegar hótanir um líkamsmeiðingar gagnvart fjölskyldu hans, eiginkonu, börnum og foreldrum ef greiðslur verði ekki inntar af hendi.

Við aðalmeðferð málsins gáfu eftirtaldir skýrslur fyrir dóminum: stefnandi, A, D, fyrirsvarsmáður stefnda, E, stjórnarformaður stefnda, F sálfræðingur, G sálfræðingur og H, starfsmaður stefnda.

II

1. Helstu málsástæður og lagarök stefnanda

Stefnandi byggir á því að riftun ráðningarsamningsins hafi verið ólögmæt. Hótanir sem barnsfaðir hennar setti fram hafi verið henni óviðkomandi og hvorki settar fram fyrir hennar tilstilli né vilja. Sú háttsemi að hringja í barnsföður sinn, upplýsa hann um að hún hafi heyrt af hótunum hans og biðja hann um að láta af þeim geti ekki fallið undir skilyrði riftunar ráðningarsambandsins. Telur stefnandi að um hafi verið að ræða eðlileg samskipti hennar við barnsföður sinn og að með þeim hafi ekki verið veittar upplýsingar um viðkvæm atriði sem varði starfsemi stefnda. Því hafi ekki verið um að ræða trúnaðarbrot gagnvart stefnda.

Stefnandi byggir á því að háttsemi stefnda hafi verið saknæm og ólögmæt og hafi valdið henni tjóni. Stefnandi telur að hún eigi rétt á greiðslu launa í uppsagnarfresti. Að

Því er miskabætur varðar er byggt á bótareglu b-liðar 1. mgr. 26. gr. skaðabótalaga nr. 50/1993, auk hinnar almennu sakarreglu.

Stefnandi krefur stefnda um greiðslu fullra þrenna mánaðarlauna, þ.e. fyrir [...], [...] og [...] 2021, auk greiðslu orlofs, mótframlags atvinnurekanda í lífeyrissjóð og 2% mótframlags í viðbótarlífeyri.

Með vísan til umfangs tjóns stefnanda, dómaframkvæmdar og þeirra hagsmuna sem undir eru geri stefnandi einnig kröfu um miskabætur að fjárhæð 10.000.000 krónur. Uppsögnin hafi verið stefnanda mjög þungbær. Hún hafi upplifað mikla vanlíðan vegna málsmeðferðar stefnda, röskun á sínu persónulega lífi og sjálfsmynd og hafi þurft að leita sér sálfræðiaðstoðar til að vinna úr því tjóni sínu. Stefnandi hafi ekki fengið svigrúm til að útskýra fyrir vinnuveitanda eða samstarfsmönnum hvaða samskipti áttu sér stað milli hennar og barnsföður hennar hinn [...] 2021 þegar seinni hótunin barst en í staðinn hafi henni verið gerðar upp sakir um að brjóta trúnað við vinnuveitanda sinn og hafi það verið mjög vond upplifun. Stefnanda hafi ekki gefist kostur á að kveðja samstarfsfólk sitt á vinnustaðnum þar sem hún hafði unnið árum saman og henni þótti mjög erfitt að heyra af því að stefndi hefði upplýst alla starfsmenn sína um málið, út frá eigin sjónarhóli. Uppsögnin hafi valdið stefnanda miklu áfalli, sem hafi leitt til þess að hún hafi flúið af landi brott og dvalið erlendis í nokkra mánuði í kjölfarið. Um hafi verið að ræða flóttu frá uppsögninni og erfiðum tilfinningum á Íslandi. Þá hafi hún átt í erfiðleikum með að snúa aftur á fyrri starfsvettvang og fá nýja vinnu í kjölfar uppsagnarinnar þar sem erfitt sé að útskýra fyrirvaralausá uppsögn á fámennum starfsvettvangi.

2. Helstu málsástæður og lagarök stefnda

Stefndi byggir á því að á fundi sem haldinn var með stefnanda hinn [...] 2021 hafi hvorki staðið til að veita henni tiltal né áminningu, heldur hafi markmiðið verið að fá hana til samvinnu um lausn á fyrirliggjandi vandamáli sem vörðuðu hótanir barnsföður hennar gagnvart umræddum starfsmanni stefnda. Hafi vonir stefnda staðið til þess að hægt væri að leysa málið á skynsamlegum nótum. Eftir að stefnandi hafi farið með upplýsingar af fundi hennar með stjórnendum til barnsföður síns sem í kjölfarið sendi samstarfsmanni stefnanda aðra hótun hafi stefndi út frá öryggi og velferð starfsmanna sinna gert ýmsar ráðstafanir. Hafi stefndi staðið frammi fyrir tveimur kostum, að láta sem ekkert hefði gerst eða láta málið til sín taka út frá hagsmunum fyrirtækisins, þ.m.t. starfsmanna þess. Taldi stefndi að ekki kæmi til greina að horfa upp á að starfsmaður stefnda væri beittur hótunum.

Stefndi byggir á því að eins og málum hafi verið háttað, í ljósi þeirra alvarlegu hótana sem barnsfaðir stefnanda viðhafði í garð samstarfsmanns hennar, vegna þeirra nánú tengsla sem stefnandi hafði átt við barnsföður sinn á þeim tíma er atvik málsins áttu sér stað, og ekki síst vegna sögu barnsföðursins um neyslu eiturfjfa, ofbeldisverka og

annan hrottaskap, hafi verið full ástæða til að ætla að hann myndi gera alvöru úr hótunum gagnvart samstarfsmanni stefnanda. Er nánar á því byggt að fyrir tilvernað stefnanda hafi málið orðið jafn alvarlegt og raun ber vitni. Hvort einbeittur vilji hafi legið að baki eða málið hreinlega farið úr böndunum eftir að stefnandi bar upplýsingar í barnsföður sinn skipti engu máli. Hafi stefnandi mátt gera sér ljóst að allar upplýsingar sem hún veitti barnsföður sínum um málið kynni hann að nota í óeðlilegum og vafasömum tilgangi. Í því felist brot stefnanda á trúnaðarskyldum. Stefndi tekur undir það með stefnanda að hún geti ekki borið ábyrgð á gjörðum eða athöfnum barnsföður síns. Hinu megi hins vegar halda fram með fullri vissu að barnsfaðir stefnanda hefði aldrei látið málið til sín taka, að minnsta kosti hafði hann ekki séð ástæðu til að bregðast við á fyrri stigum, nema fyrir þá sök að hann og stefnandi voru í sambandi á sama tíma og hótanir voru sendar. Vísast um það til stöðufærslu á fésbókarsíðu barnsföðursins sem hann setti inn [...] 2021 um að hann væri kominn í samband (e: in a relationship) við stefnanda. Leiða verði líkum að því að aðdragandi stöðufærslunnar hafi verið nokkur og náð eitthvað lengra aftur í tímann áður en fyrri hótunin var gerð [...] 2021.

Ákvörðun stefnda um að grípa til þess úrræðis að rifta ráðningarsamningi við stefnanda hafi alfarið verið byggt á því að stefnandi hefði brotið svo gróflega gegn trúnaðar- og starfsskyldum að ekkert annað og veigaminna úrræði en riftun hafi komið til greina. Það hafi verið mat stjórnenda stefnda að með því að bera upplýsingar í barnsföður sinn af lokuðum fundi og sem leynt áttu að fara hafi stefnandi í raun stuðlað að því að málið tók allt aðra og í raun alvarlegri og hættulegri stefnu. Mál sem í upphafi varðaði bara stefnanda og samstarfsmann hennar teygði nú anga sína út um allan vinnustaðinn og, það sem meira er, olli verulegri vanlíðan og ótta meðal starfsfólks. Miðað við eðli og alvarleika hótananna og líkurnar á því að barnsfaðir stefnanda myndi gera alvöru úr þeim hafi það verið mat stjórnenda stefnda að vinnustaðnum sem og starfsfólki hans stæði bein ógn af tilveru stefnanda á vinnustaðnum. Annað og veigaminna úrræði en riftun ráðningarsamnings hafi því ekki komið til greina. Þrátt fyrir að stefndi hafi með aðgerðum sínum náð að vernda vinnustaðinn og annað starfsfólk hafi barnsfaðir stefnanda ekki látið af hótunum í garð samstarfsmanns stefnda. Þær hafi orðið ógeðfelldari og þeim hafi einnig verið beint að eiginkonu hans og börnum. Sem dæmi megi nefna að í „messenger“-skilaboðum [...] 2021 hafi barnsfaðir stefnanda hótad að nauðga eiginkonu samstarfsmanns hennar. Þá hafi barnsfaðir stefnanda jafnframt viðhaft ærumeiðandi ummæli í garð stefnda á opinberum vettvangi, auk þess sem hann hafi haft í hótunum gagnvart stjórnendum stefnda. Í ljósi þess hvernig málin hafi þróast hafi stefndi einungis styrkst í þeirri afstöðu sinni að hafa rift ráðningarsamningi stefnanda. Þar sem hvorki séu efni né ástæður til að fallast á dómkröfur stefnanda beri að sýkna stefnda af þeim öllum.

Í greinargerð sinni tekur stefndi fram að hann telji efni sáttar þeirrar sem gerð var á milli stefnanda og samstarfsmanns hennar hafa verið á milli þeirra tveggja og að stefndi hafi ekki átt beina aðkomu að henni, aðra en að hvetja til gerðar hennar og greiða ráðgjöfum fyrir þá vinnu.

Stefndi mótmælir kröfu stefnanda um greiðslu miskabóta enda hafi ekki verið sýnt fram á að skilyrði 26. gr. skaðabótalaga séu uppfyllt í málinu. Stefndi hafi hvorki sýnt af sér ásetning um að brjóta rétt á stefnanda né beitt hana meingerð. Þá mótmælir stefndi sérstaklega fjárhæð miskabótakröfunnar sem allt of hárrí, hún sé með öllu órökstudd og ekki í neinu samræmi við dómafordæmi. Jafnframt mótmælir stefndi kröfu um dráttarvexti á miskabætur. Engin lagaskilyrði séu fyrir því að verða við slíkri kröfu. Á því er byggt að umfjöllun í stefnu um skaða- og miskabætur, nánar tiltekið um afleiðingar riftunarinnar á geðheilsu stefnanda, sé ósönnuð með öllu. Hafi stefnandi hvorki sýnt fram á né tekist að axla sönnunarbyrði um slæmt heilsufarlegt ástand í kjölfar riftunarinnar. Við munnlegan flutning málsins tók stefndi fram að hann teldi að framlögð vottorð sálfræðinga hefðu enga þýðingu fyrir úrlausn málsins þar sem þau væru byggð á einhliða frásögn stefnanda. Þá hafi henni ekki tekist að sýna fram á erfiðleika þess að verða sér úti um annað starf og þá hvernig brottvikning úr starfi hjá stefnda hafi komið í veg fyrir það. Þar sem miskabótakrafa sé með öllu órökstudd sé óhjákvæmilegt að sýkna stefnda af henni.

III

Í máli þessu krefst stefnandi bóta vegna meintrar ólögætrar riftunar stefnda á ráðningarsamningi við hana hinn [...] 2021. Krefst stefnandi annars vegar greiðslu umsaminna launa í þrjá mánuði auk launatengdra gjalda og hins vegar greiðslu miskabóta sem hún telur að stefnda beri að greiða sér á grundvelli b-liðar 1. mgr. 26. gr. skaðabótalaga.

Stefnandi byggir á því að riftun stefnda hafi verið ólögætt og að við mat á því verði að miða við hvort í þeim atvikum sem hún var reist á hafi falist svo veruleg vanefnd af hálfu stefnanda að réttlætt hafi riftun stefnda á ráðningarsamningi hennar.

Stefndi byggir sýknukröfu sína á því að með því að veita barnsföður sínum upplýsingar af fundi hinn [...] 2020, um málefni vinnustaðarins og sem lokið var með gerð samskiptasamningsins, dags. [...] 2020, hafi stefnandi brotið svo gróflega gegn trúnaðar- og starfsskyldum sínum gagnvart stefnda að ekki hafi verið hjá því komist að rifta ráðningarsamningi hennar.

Eins og rakið er í málsatvikakafla dómsins kom upp atvik á milli stefnanda og starfsmanns stefnda í kjölfar [...] í [...] 2019. Eftir að stefnda varð kunnugt um atvikið, mánuði síðar, ákvað hann að fá þriðja aðila til þess að koma að málinu og leita lausna. Samkvæmt gögnum málsins og skýrslum málsaðila fyrir dóminum lauk málinu með gerð sérstaks samskiptasamnings á milli stefnanda og viðkomandi starfsmanns, dags. [...] 2020. Að liðnum 13 mánuðum eftir að málinu taldist lokið bárust skyndilega frá

barnsföður stefnanda alvarlegar hótanir til samstarfsmannsins. Í þeim krefur hann samstarfsmanninn um greiðslu peninga vegna málsins og ef sekt verði ekki greidd muni hann valda honum alvarlegum líkamsmeiðingum. Kvartaði samstarfsmaðurinn yfir því við forráðamann stefnda. Stefndi boðaði af þeim sökum stefnanda á fund hinn [...] 2021 til þess að fara yfir þá stöðu sem upp var komin á vinnustaðnum. Nokkrum klukkustundum eftir að þeim fundi lauk bárust enn frekari hótanir til samstarfsmannsins frá barnsföður stefnanda sem stefndi leit svo á að væru þess eðlis að stefnandi hefði veitt barnsföður sínum trúnaðarupplýsingar af fundinum.

Sem fyrr segir voru fyrstu skilaboðin frá barnsföður stefnanda til samstarfsmannsins send [...] og [...] 2021. Næstu skilaboð sendir hann eftir riftun ráðningarsamningsins við stefnanda, þ.e. [...], [...], [...] og [...] 2021, þar sem hann heldur áfram að krefja samstarfsmanninn um greiðslu peninga vegna málsins, en í skilaboðunum er einnig að finna hótanir um líkamsmeiðingar gagnvart fjölskyldu hans, eiginkonu, börnum og foreldrum ef greiðslur verði ekki inntar af hendi.

Í bréfi til stefnanda hinn [...] 2021, þar sem rift er ráðningarsamningi við hana, gerir stefndi grein fyrir ástæðum riftunarinnar, sem voru þær að stefnandi hafi ekki staðið við sáttasamkomulag sem hún hafði áður gert og með því að veita barnsföður sínum upplýsingar af fundinum hinn [...] 2021 sem haldinn var vegna málsins.

Í samskiptasamningnum frá [...] 2020 sem gerður var eftir sáttafund sem haldinn var [...] 2020 er m.a. lagt til grundvallar samningi aðila að þau muni bæði í því skyni að bæta samskiptin leggja sig fram við hreinskilin samskipti og gagnkvæmt traust. Þá skuldbundu þau sig bæði gagnvart hvort öðru um að atvik það sem var ástæða samskiptasamningsins og það sem komið hefði fram á sáttafundi sem haldinn var væri málefni sem væri aðeins þeirra á milli og ekki öðrum á vinnustaðnum né öðrum viðkomandi, að undanskildum framkvæmdastjóra sem hefði verið upplýstur um málið.

Eins og rakið er í málsatvikakafli dómsins gengu samskiptin vel eftir gerð samskiptasamningsins. Bæði stefnandi og umræddur samstarfsmaður lýstu því fyrir dóminum að engan skugga hefði borið á samskipti þeirra í þá 13 mánuði sem þau störfuðu saman eftir gerð samskiptasamningsins. Stefnandi telur að ástæðuna fyrir því að barnsfaðir hennar tók þá ákvörðun að senda samstarfsmanninum skilaboð [...] 2021, rúmu ári eftir gerð samskiptasamningsins, megi rekja til þess að hún hafi sýnt honum mynd af samstarfsmanninum á heimasíðu stefnda þegar hann kom í heimsókn til hennar [...] 2021, en hún hafi áður sagt honum frá atvikinu [...] 2019. Þá staðfesti stefnandi fyrir dóminum að hafa rætt aftur við barnsföður sinni eftir fundinn með stefnda hinn [...] 2021, eingöngu í því skyni að biðja hann um að hætta að senda hótanir á samstarfsmanninn.

Framkvæmdastjóri stefnda bar fyrir dóminum að þegar viðbótarhótun barst frá barnsföður stefnanda í beinu framhaldi af fundi með stefnda [...] 2021, sem bar með sér að barnsfaðir stefnanda hefði vitað hvað þar hefði verið rætt, hafi stefndi litið svo á

að hótunin hafi ekki aðeins sett samstarfsmann stefnanda í enn meiri hættu en áður var talið, heldur einnig starfsemi stefnda. Hafi stefndi talið á þeirri stundu að ekki kæmi til greina að stefnandi starfaði þar áfram í ljósi hinna alvarlegu hótana. Því hafi í kjölfarið verið ákveðið að rifta ráðningarsamningnum við stefnanda.

Að mati dómsins verður með hliðsjón af alvarlegum hótunum barnsföður stefnanda í garð starfsmanns stefnda hinn [...] og [...] 2021 að leggja til grundvallar að stefnandi hafi á þessum tíma, rúmu ári eftir gerð samskiptasamnings, rætt við barnsföður sinn um atvikið með þeim hætti að hann taldi sig ítrekað þurfa að senda samstarfsmanni stefnanda alvarlegar hótanir, m.a. um líkamsmeiðingar. Engin trúverðug skýring hefur komið fram af hálfu stefnanda hvers vegna svo heftúðug skilaboð tóku skyndilega að berast frá barnsföður hennar sem hún var í samskiptum við á sama tíma þegar svo langur tími var liðinn frá atvikinu. Ekki hafði hún aðeins gert samkomulag um að ræða ekki við óviðkomandi um atvikið sem sátt hafði verið gerð um heldur verður að telja í ljósi grófleika hótananna og tímasetningu þeirra ótrúverðugt að hún hafi ekki rætt það sérstaklega við barnsföður sinn í [...] 2021 ásamt því að greina honum efnislega frá fundi [...] 2021 með stefnda, þar sem málið var rætt. Þar með ber stefnandi ábyrgð á því að barnsfaðir hennar hóf að senda umræddar hótanir, þó ekkert verði fullyrt um hvort henni hafi verið kunnugt um efni þeirra.

Þegar atvik málsins eru metin heildstætt, atburðarásin og alvarleiki þeirra hótana sem höfðu borist, ásamt broti stefnanda á samskiptasamningnum, verður að telja að svo alvarleg staða hafi verið komin upp í starfsemi stefnda að honum hafi verið rétt að rifta ráðningarsamningi sínum við stefnanda.

Kröfu sína um miskabætur úr hendi stefnda reisir stefnandi á b-lið 1. mgr. 26. gr. skaðabótalaga þar sem fram kemur að sá sem ábyrgð beri á ólögmati meingerð gegn frelsi, friði, æru eða persónu annars manns skuli greiða miskabætur til þess sem misgert var við. Að virtum gögnum málsins og atvikum öllum verður að mati dómsins ekki talið að framganga stefnda við riftun ráðningarsamningsins hafi vegið að æru stefnanda með þeim hætti að í því hafi falist meingerð í skilningi b-liðar 1. mgr. 26. gr. skaðabótalaga. Er því hafnað kröfu stefnanda um greiðslu miskabóta.

Með skírskotun til alls þess er að framan greinir er það niðurstaða dómsins að sýkna beri stefnda af öllum kröfum stefnanda í máli þessu.

Með vísan til 3. mgr. 130. gr. laga nr. 91/1991 um meðferð einkamála þykir rétt að málskostnaður á milli aðila falli niður.

Dómsmálaráðherra veitti stefnanda gjafsókn [...] 2022 til að reka málið fyrir héraðsdómi. Er gjafsóknin takmörkuð við réttargjöld, þóknun lögmans og undir- matsgerð við rekstur málsins fyrir héraðsdómi, sbr. þó 4. og 5. mgr. 127. gr. laga nr. 91/1991. Gjafsóknarkostnaður stefnanda greiðist því úr ríkissjóði, þar með talin þóknun

lögmanns hennar, Sigurðar Arnar Hilmarssonar, sem þykir með hliðsjón af umfangi málsins hæfilega ákveðin 1.300.000 krónur án virðisaukaskatts.

Sigurður Örn Hilmarsson lögmaður flutti málið af hálfu stefnanda.

Anton Örn Markússon lögmaður flutti málið af hálfu stefnda.

Ragnheiður Snorradóttir héraðsdómari kveður upp dóm þennan.

Dómsorð:

Stefndi, B, er sýknaður af öllum kröfum stefnanda, A.

Málkostnaður fellur niður.

Gjafsóknarkostnaður stefnanda greiðist úr ríkissjóði, þar með talin þóknun lögmanns hennar, Sigurðar Arnar Hilmarssonar, 1.300.000 krónur.

Ragnheiður Snorradóttir (sign.)